

Nieuwsbrief - BPR Updates 2025-1

Nummer 1, 2025

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Arbitrage

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1807](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1810](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1812](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

Beslag en executie

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1904](#) 20-12-2024

Dwangsommen; verjaringstermijn en stuiting.

Bewijsrecht

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1812](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1888](#) 20-12-2024

Passeren bewijsaanbod.

Procederen algemeen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1890](#) 20-12-2024

Horen van betrokkene in het kader van verplichte zorg (Wvggz); bijlage bij borgersbrief.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1892](#) 20-12-2024

Belanghebbende en de mondelinge behandeling.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1894](#) 20-12-2024

Verjaring dwangsommen.

Rechtsmiddelen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1807](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1810](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1812](#) 06-12-2024

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1890](#) 20-12-2024

Horen van betrokkene in het kader van verplichte zorg (Wvggz); bijlage bij borgersbrief.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1895](#) 20-12-2024

Beschikking ex artikel 1:336a lid 2 BW; rechtsmiddelenverbod; belanghebbenden.

Verzoekschriftprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1802](#) 06-12-2024

Verkrijging Nederlandse nationaliteit; Staat belanghebbende.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1892](#) 20-12-2024

Belanghebbende en de mondelinge behandeling.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1895](#) 20-12-2024

Beschikking ex artikel 1:336a lid 2 BW; rechtsmiddelenverbod; belanghebbenden.

RECHTSPRAAK

Verkrijging Nederlandse nationaliteit; Staat belanghebbende.

De Staat is belanghebbende bij een verzoek tot een verklaring voor recht ex artikel 1:26 BW dat een buitenlandse adoptiebeslissing aan de voorwaarden voor erkenning voldoet.

Een verzoek tot een verklaring voor recht op de voet van artikel 1:26 BW dat een buitenlandse adoptiebeslissing aan de voorwaarden voor erkenning voldoet, kan ertoe leiden dat van rechtswege de Nederlandse nationaliteit wordt verkregen. De Staat moet in een dergelijke procedure als belanghebbende worden aangemerkt, gelet op de bijzondere aard van deze nationaliteitsverkrijging en het met de verkrijging van de Nederlandse nationaliteit verbonden algemeen belang. Het past in het stelsel van de wet en bij de in de wet wel geregelde gevallen om de Staat ook in een procedure op de voet van artikel 1:26 BW aan te merken als belanghebbende. Dat ook de ambtenaar van de burgerlijke stand en het Openbaar Ministerie een rol hebben in een dergelijke procedure, doet aan de zelfstandige positie van de Staat niet af.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1802

Zaaknummer: 23/03307

Rechters: C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, mr. drs. F.J.P. Lock, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: S.M. Kingma en C.G.A. van Stratum

Wetsartikelen: 798 Rv

RECHTSPRAAK

Dwangsommen; verjaringstermijn en stuiting.

De verjaringstermijn van een dwangsom (zes maanden, art. 611g lid 1 Rv) kan worden gestuit door het instellen van een eis. Daarmee kan een uitspraak als bedoeld in artikel 3:324 lid 1 BW worden verkregen, die gedurende twintig jaar ten uitvoer kan worden gelegd.

De bevoegdheid om een rechterlijke uitspraak ten uitvoer te leggen verjaart na twintig jaar (art. 3:324 lid 1 BW). Een dwangsom verjaart zes maanden na de dag waarop zij verbeurd is (art. 611g lid 1 Rv). Artikel 3:324 BW is niet van toepassing op de vordering tot betaling van verbeurde dwangsommen die voortvloeit uit een uitspraak waarbij de dwangsommen zijn opgelegd: dan geldt de verjaringstermijn van artikel 611g lid 1 Rv.

De verjaring van een dwangsom kan worden gestuit door het instellen van een eis of een andere daad van rechtsvervolging (art. 3:316 lid 1 BW).

Zo'n eis kan ook bestaan in een vordering van de dwangsomschuldeiser om de dwangsomschuldenaar te veroordelen tot betaling van een bedrag aan verbeurde dwangsommen. Toewijzing van die eis mondt uit in een rechterlijke uitspraak, en voor de bevoegdheid tot tenuitvoerlegging daarvan geldt de verjaringstermijn van artikel 3:324 lid 1 BW.

Iets anders is het als de dwangsomschuldenaar een executiegeschil aanhangig maakt ter zake van al dan niet verbeurde dwangsommen. Dan wordt geen eis ingesteld als bedoeld in artikel 3:316 lid 1 BW, en wordt de verjaringstermijn van artikel 611g lid 1 Rv dus ook niet gestuit. Een uitspraak in zo'n executiegeschil levert ook geen uitspraak op als bedoeld in artikel 3:324 lid 1 BW.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1904

Zaaknummer: 23/04927

Rechters: H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock, A.E.B. ter Heide, K. Teuben en M.V. Polak

Advocaten: J. van Weerden en M.A.J.G. Janssen

Wetsartikelen: 611g Rv

RECHTSPRAAK

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

Geldige arbitrageovereenkomst? Verval van recht? Toetsing bevoegdheidsgrond in cassatie.

Een partij die in het arbitraal geding is verschenen moet een beroep op de onbevoegdheid van het scheidsgerecht vanwege het ontbreken van een geldige arbitrageovereenkomst, voor alle weren doen. Doet een partij dat niet, dan vervalt haar recht om dat op een later moment (zoals in een vernietigingsprocedure) alsnog te doen. Er gelden geen formele vereisten voor het verschijnen in een arbitraal geding en aangenomen kan worden dat een partij in het arbitraal geding verschijnt als zij op enige wijze aan de arbitrage deelneemt. Dat in dit geval het hof de brief van de Russische Federatie niet heeft aangemerkt als het verschijnen in het arbitraal geding, omdat de hoofdboodschap van die brief is dat de Russische Federatie niet aan de arbitrale procedure zal deelnemen (en dat slechts beknopt heeft toegelicht met een uiteenzetting waarom het scheidsgerecht onbevoegd werd geacht), getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is ook niet onbegrijpelijk.

De vraag of een geldige arbitrageovereenkomst is gesloten, is uiteindelijk aan de rechter (en niet aan het scheidsgerecht). Een vordering tot vernietiging van een arbitraal vonnis wegens het ontbreken van een overeenkomst tot arbitrage wordt door de rechter niet terughoudend getoetst.

In dit geval heeft het scheidsgerecht zijn bevoegdheid ontleend aan het BIT 1998. Dat is recht van een vreemde staat in de zin van artikel 79 RO, zodat oordelen over de inhoud en uitleg van het BIT 1998 in cassatie niet op juistheid kunnen worden onderzocht. Wel kan de Hoge Raad, kort gezegd, motiveringsklachten beoordelen. Ook kan de Hoge Raad klachten over de uitleg van het Weens Verdragenverdrag volledig beoordelen. In dit geval heeft het hof met de uitleg van het BIT 1998 geen blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van artikel 31 van het Weens Verdragenverdrag en ook geen onbegrijpelijk oordeel gegeven.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1810

Zaaknummer: 22/03902

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Wetsartikelen: 1065 Rv

RECHTSPRAAK

Geldigheid arbitrageovereenkomst.***Geldige arbitrageovereenkomst? Stelplicht en bewijslast; toetsing in cassatie.***

De vraag of een geldige arbitrageovereenkomst is gesloten, is uiteindelijk aan de rechter (en niet aan het scheidsgerecht). Een vordering tot vernietiging van een arbitraal vonnis wegens het ontbreken van een overeenkomst tot arbitrage wordt door de rechter niet terughoudend getoetst.

De stelplicht en bewijslast ter zake van het bestaan van een geldige arbitrageovereenkomst rusten op de partij die zich daarop beroept. Dat geldt ook in een vernietigingsprocedure waarin de andere partij het ontbreken van een geldige overeenkomst als vernietigingsgrond aanvoert.

In dit geval heeft het scheidsgerecht zijn bevoegdheid ontleend aan het BIT 1998. Dat is recht van een vreemde staat in de zin van artikel 79 RO, zodat oordelen over de inhoud en uitleg van het BIT 1998 in cassatie niet op juistheid kunnen worden onderzocht. Wel kan de Hoge Raad motiveringsklachten beoordelen. Ook kan de Hoge Raad klachten over de uitleg van het Weens Verdragenverdrag volledig beoordelen. In dit geval heeft het hof met de uitleg van het BIT 1998 geen blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van artikel 31 van het Weens Verdragenverdrag en ook geen onbegrijpelijk oordeel gegeven.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1807

Zaaknummer: 22/03897

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Horen van betrokkene in het kader van verplichte zorg (Wvggz); bijlage bij borgersbrief.***Horen van betrokkene in het kader van verplichte zorg; vaststellen ontbreken bereidheid zich te laten horen. Bijlage bij borgersbrief.***

Op grond van artikel 6:1 lid 1 Wvggz hoort de rechter na ontvangst van het verzoekschrift voor een zorgmachtiging de betrokkene, tenzij de rechter vaststelt dat de betrokkene niet in staat of bereid is zich te doen horen. Deze regel ziet op méér dan het fundamentele beginsel dat iedere partij de gelegenheid moet krijgen om haar standpunt naar voren te brengen voordat de rechter een beslissing neemt. Er moet namelijk ook zo veel mogelijk worden gewaarborgd dat iemand niet aan verplichte zorg kan worden onderworpen zonder dat hij, als hij dat wenst, door de rechter wordt gehoord. De rechter die van oordeel is dat de betrokkene niet bereid is zich te laten horen, moet dit dan ook in zijn beschikking vaststellen en de gronden vermelden waarop dit oordeel berust. Het is hierbij niet noodzakelijk dat de rechter vaststelt dat de betrokkene heeft verklaard hiertoe niet bereid te zijn; voldoende is dat de rechter dit afleidt uit het gedrag van betrokkene.

Bij de reactie op de conclusie van de advocaat-generaal (de borgersbrief) is – behoudens uitzonderlijke omstandigheden – geen plaats voor aanvulling van de stukken van het geding. Dat volgt uit de eisen van een goede procesorde. De Hoge Raad slaat daarom geen acht op de inhoud van een bijlage bij de borgersbrief.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1890

Zaaknummer: 24/02547

Rechters: M.V. Polak, T.H. Tanja-van den Broek, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons en K. Teuben

Advocaten: D. Rijpma

Wetsartikelen: 6:1 Wvggz

RECHTSPRAAK

Belanghebbende en de mondelinge behandeling.***Verzuim oproeping belanghebbenden voor mondelinge behandeling;
wijze van herstel.***

In zaken van curatele, onderbewindstelling en mentorschap zijn de kinderen van degene die het betreft belanghebbenden (art. 798 lid 2 Rv). De belanghebbenden worden in dergelijke zaken opgeroepen voor de mondelinge behandeling, ontvangen het verzoekschrift en hebben de gelegenheid om een verweerschrift in te dienen – zowel in eerste aanleg als in hoger beroep.

Als de rechter tijdens de behandeling van de zaak constateert dat in strijd hiermee een belanghebbende niet is opgeroepen voor een mondelinge behandeling, dan moet de rechter de belanghebbende in de gelegenheid stellen alsnog gebruik te maken van zijn processuele rechten. Dat volgt uit het fundamentele belang van hoor en wederhoor.

Concreet betekent dit dat het hof in deze zaak, toen het constateerde dat twee kinderen niet voor de mondelinge behandeling waren opgeroepen en daar ook niet bij waren, een nieuwe mondelinge behandeling had moeten gelasten en deze twee kinderen daarvoor alsnog had moeten oproepen. Dat het hof deze twee kinderen na afloop van de mondelinge behandeling (waarvoor zij dus niet waren opgeroepen en waar zij ook niet bij waren) de gelegenheid heeft geboden om te reageren op het proces-verbaal van die mondelinge behandeling, is onvoldoende. Niet blijkt immers dat de twee kinderen daarmee in de gelegenheid zijn gesteld alsnog gebruik te maken van hun processuele rechten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1892

Zaaknummer: 24/00490

Rechters: G. de Groot, T.H. Tanja-van den Broek, H.M. Wattendorff, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: A.C. de Bakker

Wetsartikelen: 798 Rv

RECHTSPRAAK

Passeren bewijsaanbod.***Passeren bewijsaanbod; te bewijzen aangeboden stelling wel relevant voor beslissing.***

Het gaat in deze zaak om de vraag of een voorkeursrecht betrokken moet worden bij de waardering van de echtelijke woning. Daarvoor is in deze zaak beslissend of de man heeft ingestemd met het verlenen van dat voorkeursrecht. Of dat het geval is, moet worden beoordeeld aan de hand van artikel 3:33 BW en artikel 3:35 BW en daarbij zijn alle omstandigheden van het geval van belang. Instemming kan gelegen zijn in een handelen, maar ook in een niet-handelen. Van belang is daarbij of de man – zoals de vrouw heeft gesteld – van meet af aan op de hoogte was van het voorkeursrecht als voorwaarde voor de verkoop. Het oordeel van het hof dat die door de vrouw te bewijzen aangeboden stelling geen betrekking heeft op de vraag of de man toestemming heeft gegeven voor het verlenen van het voorkeursrecht, is dan ook rechtens onjuist of onbegrijpelijk. Het hof kon niet op deze grond het bewijsaanbod van de vrouw passeren.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1888

Zaaknummer: 24/01051

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron en G.C. Makkink

Advocaten: H.J.W. Alt en A.H.M. van den Steenhoven

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Essentiële stellingen; weersproken stellingen.***Slagende motiveringsklachten. Passeren essentiële stellingen zonder kenbare motivering; aanmerken weersproken stellingen als onweersproken.***

In cassatie wordt geklaagd dat het hof bij de uitleg van de bonusregeling niet kenbaar aandacht heeft besteed aan essentiële stellingen van Verisure, zoals het betoog dat de door de werknemer bepleite uitleg ertoe zou leiden dat ook werknemers die onder de maat presteren elke maand voor een bonus in aanmerking zouden komen. In zoverre slaagt de klacht. De aannemelijkheid van de rechtsgevolgen van de ene of de andere uitleg levert een gezichtspunt op dat in voorkomend geval bij de uitleg moet worden betrokken. Het hof is echter niet kenbaar op dit betoog van Verisure ingegaan.

Ook met betrekking tot het overwerk heeft het hof een relevant betoog van Verisure (dat geen recht bestaat op vergoeding van overwerk, tenzij dit op verzoek van Verisure gebeurt en het overwerk een overmatige omvang aanneemt, en dat van dit laatste geen sprake was) niet kenbaar bij de beoordeling betrokken.

Onbegrijpelijk is voorts dat het hof heeft overwogen dat de werknemer onweersproken heeft gesteld 35,42 vakantiedagen te hebben opgebouwd, nu Verisure in eerste aanleg heeft betoogd dat dit aantal onjuist is en daarbij heeft verwezen naar een tabel waaruit blijkt dat het gaat om 26,5 vakantiedagen. Deze betwisting is in hoger beroep niet prijsgegeven. Dat geldt ook voor de betwisting door Verisure van de wettelijke rente.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1871

Zaaknummer: 23/03354

Rechters: G. de Groot, T.H. den Tanja-van Broek, G.C. Makkink, K. Teuben en F.J.P. Lock

Advocaten: N.T. Dempsey en M.J. van Basten Batenburg

RECHTSPRAAK

Geldigheid arbitrageovereenkomst.

Geldige arbitrageovereenkomst? Stelplicht en bewijslast; toetsing in cassatie.

De vraag of een geldige arbitrageovereenkomst is gesloten, is uiteindelijk aan de rechter (en niet aan het scheidsgerecht). Een vordering tot vernietiging van een arbitraal vonnis wegens het ontbreken van een overeenkomst tot arbitrage wordt door de rechter niet terughoudend getoetst.

In dit geval heeft het scheidsgerecht zijn bevoegdheid ontleend aan het BIT 1998. Dat is recht van een vreemde staat in de zin van artikel 79 RO, zodat oordelen over de inhoud en uitleg van het BIT 1998 in cassatie niet op juistheid kunnen worden onderzocht. Wel kan de Hoge Raad, kort gezegd, motiveringsklachten beoordelen. Ook kan de Hoge Raad klachten over de uitleg van het Weens Verdragenverdrag volledig beoordelen. In dit geval heeft het hof met de uitleg van het BIT 1998 geen blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van artikel 31 van het Weens Verdragenverdrag en ter zake ook geen onbegrijpelijk oordeel gegeven.

De stelplicht en bewijslast ter zake van het bestaan van een geldige arbitrageovereenkomst rusten op de partij die zich daarop beroept. Dat geldt ook in een vernietigingsprocedure waarin de andere partij het ontbreken van een geldige overeenkomst als vernietigingsgrond aanvoert. Het hof heeft dat in dit geval in zijn algemeenheid niet miskend en ook niet te hoge eisen gesteld aan de betwistingsplicht. Wel blijkt ten aanzien van een deel van het oordeel van het hof (namelijk dat over het Tavria-resort) niet dat het hof deze maatstaf heeft aangelegd. Het hof moest immers niet beoordelen of de Russische Federatie *voldoende had onderbouwd* dat de koper niet de rechtmatige eigenaar was geworden, maar of de Russische Federatie *voldoende gemotiveerd had weersproken* dat de koper de rechtmatige eigenaar was geworden.

Herroeping van een arbitraal vonnis kan plaatsvinden als een partij na de uitspraak bescheiden in handen heeft gekregen die van invloed zouden zijn op de beslissing van het scheidsgerecht en door toedoen van de wederpartij zijn achtergehouden. De vordering tot herroeping moet dan worden aangebracht binnen drie maanden nadat de partij de nieuwe

bescheiden in handen heeft gekregen (art. 1068 lid 2 Rv). Onder omstandigheden kan onder het ‘in handen krijgen’ van bescheiden worden begrepen het geval waarin een partij met een van haar in redelijkheid te verwachten inspanning over de bescheiden had kunnen beschikken. Van belang is onder meer of de betrokken partij aanleiding had om te vermoeden dat relevante bescheiden waren achtergehouden en hoe eenvoudig die bescheiden voor die partij toegankelijk waren. Uit de overweging van het hof blijkt niet waarom de Russische Federatie van het bestaan van de uitspraken waar het in deze zaak om gaat (en hun relevantie) op de hoogte had kunnen en moeten zijn. Dat de uitspraken openbaar waren, is onvoldoende.

Verscheidende motiveringsklachten slagen verder omdat het hof niet (voldoende kenbaar) op bepaalde standpunten is ingegaan. Dat een deel van de klachten van de Russische Federatie gegrond is bevonden, kan in het algemeen – en zeker in een complexe en omvangrijke zaak als deze – echter niet het gemaakte verwijt dragen dat het hof de beginselen van een behoorlijke rechtspleging heeft geschonden of dat de Russische Federatie bij het hof geen eerlijk proces heeft gehad. De daarop gerichte cassatieklacht faalt dan ook.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1812

Zaaknummer: 22/03901

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Wetsartikelen: 1065 Rv

RECHTSPRAAK

Beschikking ex artikel 1:336a lid 2 BW; rechtsmiddelenverbod; belanghebbenden.

Uitspraak over de beschikking ex artikel 1:336a lid 2 BW (wijziging verblijf minderjarige op verzoek voogd). Geldt het rechtsmiddelenverbod van artikel 807 Rv? Vindt artikel 800 lid 3 Rv overeenkomstige toepassing?

Ten aanzien van bepaalde beschikkingen staat geen andere voorziening open dan cassatie in het belang der wet (art. 807 Rv). Het gaat dan ook om beschikkingen als bedoeld in artikel 1:336a lid 2 BW (wijziging in het verblijf van de minderjarige op verzoek van de voogd). Uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de wetgever hierbij heeft gedacht aan het gebruikelijke geval dat het kind wordt verzorgd en opgevoed door een ander dan de ouders of de voogd, en van belang heeft gevonden dat langs een andere weg een meer definitieve beslissing over de verblijfplaats kan worden verkregen.

In dit geval woonden de minderjarigen bij hun moeder. Toepassing van artikel 1:336a BW op dat geval wijkt echter niet wezenlijk af van het gebruikelijke geval dat het kind wordt verzorgd en opgevoed in een gezin van een ander dan de ouders of de voogd. Er is dus onvoldoende reden om aan te nemen dat het rechtsmiddelenverbod van artikel 807 Rv niet van toepassing is. Hierbij is van belang dat ook in een geval als dit de wet voorziet in een procedure die tot een meer definitieve beslissing over de verblijfplaats van de minderjarige leidt (via art. 1:253b lid 3 BW, waarmee de ouder kan vragen met het gezag te worden belast). Weliswaar is denkbaar dat de ouder niet met het gezag wil worden belast of een verzoek daartoe geen kans van slagen heeft, maar dat is onvoldoende grond om te oordelen dat het rechtsmiddelenverbod van artikel 807 Rv buiten toepassing moet blijven.

Artikel 800 lid 3 Rv bepaalt voor bepaalde beschikkingen dat deze alleen zonder oproeping van de belanghebbenden kunnen worden gegeven als de behandeling niet kan worden afgewacht zonder onmiddellijk en ernstig gevaar voor de minderjarige. De beschikking op de voet van artikel 1:336a lid 2 BW behoort niet tot de in artikel 800 lid 3 Rv genoemde beschikkingen, maar ook in het kader van zo'n procedure kan zich de situatie voordoen dat de

behandeling niet kan worden afgewacht zonder onmiddellijk en ernstig gevaar voor de minderjarige. Om die reden moet worden aangenomen dat artikel 800 lid 3 Rv van overeenkomstige toepassing is op een beschikking op de voet van artikel 1:336a lid 2 BW.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1895

Zaaknummer: 24/00475

Rechters: C.E. du Perron, A.E.B. ter Heide, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: K. Aantjes en N.C. van Steijn

Wetsartikelen: 807 Rv en 800 lid 3 Rv

RECHTSPRAAK

Verjaring dwangsommen.

Verjaring dwangsommen; verweer dat dwangsommen zijn verjaard niet kenbaar bij beoordeling betrokken.

In cassatie wordt geklaagd dat het hof zijn oordeel dat OK Oliecentrale (OK) dwangsommen heeft verbeurd tot een bedrag van € 50.000 onvoldoende heeft gemotiveerd, omdat het hof niet kenbaar heeft betrokken het verweer van OK dat de dwangsommen ingevolge artikel 611g Rv zijn verjaard.

Deze klacht slaagt: de stukken van het geding laten geen andere conclusie toe dan dat OK zich erop heeft beroepen dat de vordering tot betaling van de verbeurde dwangsommen op grond van artikel 611g Rv is verjaard, en het hof kon de vordering niet toewijzen zonder kenbaar op dit verweer in te gaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1894

Zaaknummer: 24/00920

Rechters: M.J. Kroeze, A.E.B. ter Heide en S.J. Schaafsma

Advocaten: J.H.M. van Swaaij

Wetsartikelen: 611g Rv